

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 1 mars 2016
Nr. ref.:RK899/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI60/15

Parashtrues

Avni Grajqevci

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 54/2015, të 16 marsit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Avni Grajqevci (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës) nga Obiliqi.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 54/2015, të 16 marsit 2015, i cili i ishte dorëzuar atij më 27 mars 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat dhe liritë e parashtruesit të kérkesës të garantuara me nenin 23 [Dinjiteti i Njeriut], nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 27 [Ndalimi i Torturës, Trajtimi Mizor, Çnjerëzor ose Poshtërues], nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimi të Profesionit], nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), si dhe me nenet 3, 5, 6, 10, 13 dhe 14 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 14 maj 2015, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 29 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI60/15, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin nr. KSH. KI60/15, caktoi Kolegin shqyrtyues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Arta Rama Hajrizi.
7. Më 27 tetor 2015, Gjykata njoftoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kérkesës.
8. Më 9 shkurt 2016, pas shqyrimit të raportit të gjyqtarit rapportues Kolegi shqyrtyues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kérkesës.

Përbledhja e fakteve

9. Më 7 maj 2010, patrulla e trafikut të Policisë së Kosovës ndaloi veturën e drejtar nga parashtruesi i kérkesës për një kontroll të rregullt.
10. Gjatë kontrollit të dokumenteve të udhëtimit të parashtruesit, rrjedh, se ka pasur konflikt verbal ndërmjet parashtruesit dhe patrullës policore të trafikut, dhe më vonë edhe konflikt fizik, që rezultoi edhe me lëndime nga të dy palët.

11. Më 12 maj 2010, Inspektorati Policor i Kosovës (në tekstin e mëtejmë: IPK) për shkak të pretendimeve për përdorim të tepruar të forcës nga ana e një polici të trafikut, inicioi hetim të brendshëm.
12. Pas përfundimit të hetimit, IPK-ja i rekomandoi Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë që kundër njërit prej policëve të shqiptojë masën e caktuar, në bazë të Udhëzimit Administrativ, Nr. 15/2008 për Llojet e Shkeljeve të Rënda dhe të Lehta Disiplinore në Policinë e Kosovës.
13. Më 11 maj 2011, Drejtori i Përgjithshëm i Policisë nxori Vendimin [P. nr. 222/VDP/2011], me të cilin e aprovoi propozimin e IPK-së. Në vendim theksohet se “*për shkak të përdorimit të tepruar të forcës, zyrtarit policor i shqiptohet masa disiplinore ndalesë në pagë për një periudhë të caktuar kohore*”.
14. Më 14 tetor 2011, Prokuroria Publike Komunale në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: PPK) ka ngritur aktakuzë kundër parashtruesit të kërkesës për veprën penale sulmi ndaj personit zyrtar gjatë kryerjes së detyrës zyrtare, të paraparë me nenin 317, paragrafi 2 në lidhje me paragrin 1 të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPK).
15. Më 12 dhjetor 2012, Gjykata Komunale në Prishtinë nxori Aktvendimin [KA. nr. 352/11], me të cilin e refuzoi aktakuzën e PPK, me arsyetimin se „*aktakuza nuk përban prova të mjaftueshme që mbështesin dyshimin e bazuar se i pandehuri ka kryer veprën penale për të cilën akuzohet*”.
16. Në afatin ligjor, PPK paraqiti ankesë kundër Aktvendimit të Gjykatës Komunale, të 14 tetorit 2011.
17. Më 7 maj 2013, Gjykata e Apelit e Kosovës nxori Aktvendimin [Pn. nr. 184/2013], me të cilin e aprovoi aktakuzën e PPK dhe ktheu lëndën në Gjykatën Themelore për rigjykim, me arsyetimin: „*Sipas vlerësimit të kësaj Gjykate, provat në bazë të të cilave është ngritur aktakuza përkitazi me këtë vepër penale e mbështesin dyshimin e bazuar se i pandehuri e ka kryer veprën penale*”.
18. Më 24 shkurt 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë nxori Aktgjykimin [P. nr. 2252/2013], me të cilin e shpalli parashtruesin fajtor për veprën penale për të cilën ishte akuzuar, dhe e dënoi me dënim me kusht në kohëzgjatje prej 6 (gjashtë) muajsh. Në dispozitivin e Aktgjykit të theksohet: “[...] pasi që i pandehuri refuzoi të pranoj fajësinë, gjykata i prezantoi provat, dëshmitarët, raportet e ekspertëve të mjekësisë ligjore, dhe përvëç kësaj gjykata me rastin e caktimit të dënimit e vlerësoi edhe deklaratën e të pandehurit”.
19. Më 13 mars 2014, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykit të Gjykatës Themelore të 24 shkurtit 2014, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale.
20. Më 11 shtator 2014, Gjykata e Apelit e Kosovës nxori Aktgjykimin [PA1. nr. 427/2014], me të cilin e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar, sepse “*me gjendjen faktike të vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë, gjykata e*

shkallës së parë drejtë e aplikoi dhe të drejtën penale kur të akuzuarin e shpalli fajtor për kryerjen e veprës penale për të cilën është akuzuar, gjithashtu dhe gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë dhe në këtë proces asnjë fakt i vetëm nuk mbeti i dyshimtë ose i paqartë...”.

21. Më 20 janar 2015, parashtruesi e dorëzoi kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme për shkak të shkeljes së dispozitave të kodit penal.
22. Më 16 mars 2015, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin [Pml. nr. 54/2015] me të cilin e refuzoi kërkesën e parashtruesit si të pabazuar, me konstatimin se „*Mbi bazën e këtyre provave, gjykata e shkallës së parë në mënyrë të padyshimitë ka vërtetuar se në veprimet e të dënuarit qëndrojnë elementet e figurës së veprës penale për të cilën është shpallur fajtor dhe këtë qëndrim e mbështet edhe gjykata e shkallës së dytë me arsyetimin e duhur, e që e aprovon edhe Gjykata Supreme*“.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

23. Parashtruesi i kërkesës pretendon se “*është shkelur parimi Ne bis in idem, sepse nëse dikush është shpallur fajtor për një vepër penale, atëherë nuk mundeni të shpallni fajtor dhe dikë tjetër, ku kemi të bëjmë me të njëjtën ngjarje* (në këtë rast parashtruesi i kërkesës), gjithashtu gjendja faktike nuk është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë, dhe rrjedhimisht të gjitha gjykatat, dhe në fund edhe nga Gjykata Supreme mi kanë shkelur të drejtat e mijë të garantuara me Kushtetutë (Neni 34) dhe KEDNJ”.
24. Parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesë: “*kërkoh që rasti të shqyrtohet, të aplikohen mjete të jashtëzakonshme për mbrojtjen e ligjshmërisë, të fillon procedura e re apo ndërmerrat ajo që është në juridikcionin tuaj, në mënyrë për të korrigjuar parregullsitë dhe padrejtësitë në rastin tim*”.

Pranueshmëria e kërkesës

25. Në mënyrë që të jetë në gjendje të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i ka përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
26. Në këtë drejtim, neni 113, paragrafi 7 i Kushtetutës parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
27. Gjithashtu, neni 48 i Ligjit parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

28. Në këtë rast, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parashev:
- (1) “*Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:*
[...]
(d) *kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.*
- (2) *Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:*
[...]
(b) *faktet e paraqitura në asnje mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.*
29. Pasi shqyrtoi shkresat e lëndës, Gjykata gjeti se parashtruesi i kërkesës ankesën e tij kushtetuese e ndërtoi mbi parimin e doktrinës *Ne bis in idem*, si dhe në argumentin se gjykatat e rregullta kishin gabuar në vërtetimin e gjendjes faktike. Parashtruesi pohoi se pikërisht për shkak të mosrespektimit të këtij parimi dhe lëshimit të gjykatave të rregullta janë shkelur të drejtat e tij kushtetuese, si dhe të drejtat dhe liritë të garantuara me KEDNJ.
30. Megjithatë, argumentin e parashtruesit se ky është një rast *Ne bis in idem*, i cili është përcaktuar sipas nenit 4 të Kodit të Procedurës Penale (Kodi Nr. 04/L-123), si dhe sipas nenit 34 të Kushtetutës, Gjykata e konsideron si të pabazuar, sepse vepra për të cilën është shpallur fajtor zyrtari policor me Vendimin [P. nr. 222/VDP/2011], nuk është e njëjtë si vepra penale për të cilën parashtruesi ishte akuzuar dhe me vonë dënuar me aktgjykimin përfundimtar të Gjykatës Supreme, gjë që mund të shihet dhe konkludohet si nga shkresat e lëndës ashtu edhe nga argumentet të paraqitura nga parashtruesi në kërkesë.
31. Më tej, kur bëhet fjalë për pretendimet e ankesës kushtetuese me të cilën theksohet vërtetimi i gabuar i gjendjes faktike, Gjykata thekson se ajo nuk mund të zëvendësojë vlerësimin e gjykatave të rregullta me vlerësimin e saj, për shkak se gjykatat e rregullta duhet të vlerësojnë provat të cilat i administrojnë dhe në bazë të cilave vërtetojnë faktet relevante për zbatimin e të drejtës materiale.
32. Gjykata e vlerëson si të pabazuar edhe referimin e parashtruesit të ankesës kushtetuese për shkeljen e të drejtave të garantuara me nenet 23 dhe 27 të Kushtetutës. Kjo, jo vetëm për shkak se anesa kushtetuese në këtë drejtim në vetvete nuk përban arsyë të detajuara, por për shkak se parashtruesi nëasnje fazë të procedurës në gjykatat e rregullta nuk është referuar në shkeljet e pretenduara dhe, si të tilla, gjykatat nuk i kanë marrë në shqyrtim.
33. Sa i përket pretendimeve të parashtruesit për shkeljen e nenit 24 të Kushtetutës, Gjykata gjithashtu i konsideron si të pabazuara, sepse në mënyrë që të konstatohet diskriminimi, nuk është e mjaftueshme që parashtruesi në përgjithësi të pretendojë se është trajtuar në mënyrë të pabarabartë, ndërsa ndërkohë nuk tregon bazën për këtë pabarazi.
34. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet praktikës juridike të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut e cila thekson se “*diskriminimi është trajtimi i ndryshëm, pa një qëllim objektiv dhe justifikim të arsyeshëm, të personave në situata të*

ngjashme" (Aktgjykimi: *Willis kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 36042/97, paragrafi 48, GJEDNJ 2002-IV, Aktgjykimi *Bekos dhe Koutropoulos kundër Greqisë*, paragrafi 63, aktgjykimi *D. H. dhe të tjerë kundër Republikës Çeke*, paragrafi 44).

35. Parashtruesi i kërkesës, gjithashtu pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme shkel të drejtat e tij sipas nenit 49 të Kushtetutës.
36. Gjykata konstaton se vendimi i Gjykatës Supreme të cilin e konteston parashtruesi në asnjë mënyrë nuk ia ndalon atij punën apo ushtrimin e profesionit, apo në ndonjë mënyrë tjetër, drejtpërdrejtë ose tërthorazi, ia kufizon të drejtat e tij nga nenii 49 i Kushtetutës, dhe rrjedhimisht, Gjykata është e mendimit se pretendimet e parashtruesit për shkeljen e pretenduar janë gjithashtu të pabazuara (*Shih, mutatis mutandis, Aktvendim për papranueshmëri nr. RK734/14 në Rastin KI09/14 i 24 nëntorit 2014*, paragrafi 29).
37. Sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së, Gjykata rithekson se e drejta për gjykim të drejtë vlerësohet në bazë të procedurës në tërësi (Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut, *Barbera, Messeque dhe Jabardo kundër Spanjës*, Aktgjykimi i 6 dhjetorit 1988, Nr. 146, paragrafi 68).
38. Gjithashtu, e drejta për një gjykim të drejtë i obligon gjykatat që të paraqesin arsyet përvendimin, të cilat u mundësojnë palëve përdorimin e mjeteve efektive juridike në dispozicion, gjë që parashtruesi e bëri në të gjitha fazat e procedurës penale. Që do të thotë se nëse ka një mangësi në një fazë të procedurës, ajo mund të kontestohet dhe korrigohet në një fazë tjeter të procedurës.
39. Pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkeljen e nenit 54 të Kushtetutës sipas mendimit të Gjykatës nuk qëndrojnë, sepse ai kurrë nuk ka paraqitur një kërkesë për shkelje të të drejtave të tij kushtetuese para gjykatave të rregullta.
40. Gjykata thekson se pakënaqësia e parashtruesit me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë vetveti një pretendim të argumentuar për shkelje të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së (*Shih rastin Mezőtúr-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
41. Gjykata, më tej, rithekson se nuk është detyrë e saj, sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (*Shih, rastin Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; *shih gjithashtu Rastin KI70/11 parashtrues Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011).
42. Si përmbledhje, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk i plotëson kushtet e pranueshmërisë, pasi që në kërkesë nuk është provuar se vendimi i kontestuar i shkelë të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë ose me KEDNJ.

43. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 9 shkurt 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi